

Nasreddin Hoca Fıkraları

05.07.2024 • • Türkçe 3

Nasreddin Hoca Fıkraları

Kim Daha Büyük (Asya)

Hoca'ya: - "Efendi" demişler, "padişah mı büyük, yoksa çiftçi mi ?"

- "Çiftçi büyük elbet" demiş Hoca ve eklemiş; "Çünkü çiftçi buğday yetiştirip vermezse pâdişah acından ölür."

Gönlüm razı olmadı(Esra)

Nasreddin Hoca, kasabadan Kur'an-ı kerim, tefsir ve ilmihal gibi bazı kitaplar almış. Bir çuvala yerleştirmiş. Çuvalı sırtına almış, eşeğine binmiş köyüne doğru gidiyor.

Yolda Hoca'yı görenler : - "Bre Hoca, çuvalı niye kendi sırtına aldın ?" diye sormuşlar.

- "Ne yaparsın" demiş Hoca, "zavallı hayvan zaten benim bütün kahrımı çekiyor. Kendi bindiğim yetmiyormuş gibi çuvalı da ona taşıtmaya gönlüm razı olmadı."

Ya Tutarsa(Şam)

Nasreddin Hoca azığını heybesine koyup yola çıkmış. Öğlen vakti Akşehir gölü kenarında, bir ağacın altında oturmuş. Ekmeğini, zeytinini ve bir çanak yoğurdunu gölgede keyifle yemiş. Yoğurt çanağını gölide çalkalarken birisi görüp sormuş.

- "Ne yapıyorsun Hoca ?"

-"Göle maya çalıyorum" demiş Hoca.

Adam üstelemiş : - "İlâhi Hoca, göl maya tutar mı hiç ?"

-"Ben de biliyorum tutmayacağını, ammaaa ya tutarsa !..."

Sesimin Arkasından Koşuyorum(Baran)

Hoca ikinci ezanını okumağa başlamış. O sırada bazı komşuları evlerinin önlerinde birbirleriyle topicsşuyorlar, sanki ezan sesini duymuyor gibi davranıyorlarmış. Aslında O komşular camiye de pek sık gelmiyorlarmış. Hoca sesini biraz daha yükseltmiş, amma bakmış ki fark eden bir şey yok. O tarafa doğru koşmaya ve koşarken de ezanı okumaya devam etmiş.

O komşulardan birkaç kişi Hoca'ya bir şey olduğunu

düşünerek yanına koşuşup sormuşlar :
 - "Ne oldu Hoca Efendi, niçin koşarak ezan okuyorsun."</h3> <h3>- "Sesimin nerelere kadar gittiğini merak ettim de; arkasından koşuyorum" demiş.</h3> <h3>Hanımla Muhabbet(Bünyamin)</h3> <h3>Hoca bir gün karısına :
 - "Hatun" demiş, "Şu bizim komşu, çarıkçı, Mehmet ağanın adı neydi ?"</h3> <h3>- "Kendin söyledin ya, efendi" demiş karısı, "Mehmet ağa."

 - "Canım, dilim sürçtü işte... Ne iş yapar diyecektim." demiş Hoca.</h3> <h3>- "A efendi" demiş karısı, "kendin çarıkçı demedin mi?"</h3> <h3>- "Anlasana işte" demiş Hoca, "nerede oturuyor demek istedim."</h3> <h3>- "Efendi, bugün sana ne oluyor?" demiş karısı "Komşu" dedin ya..."</h3> <h3>Hoca birden sinirlenmiş.
 - "Aman be karı... Seninle de bir türü topicsşulmaz ki!"</h3> <h3>İnsanlar gibi düşünür(Zehra)</h3> <h3>Nasreddin Hoca pazarda dolaşırken, bir papağanın on iki altına satıldığını görünce şaşırarak yanındakilere sormuş:
 - "Bu kuş neden bu kadar para ediyor ?"</h3> <h3>- "Bu papağandır" demişler, "topicsşur."
 Hoca doğru evine gitmiş. Hindisini koltuğunun altına alıp pazara getirmiş.
 - "Kaça hindi ?" diye sormuşlar.</h3> <h3>- "On beş altın" demiş Hoca.</h3> <h3>- "Bir hindi on beş altın eder mi ?" demişler.</h3> <h3>- "Görmüyor musunuz !" demiş Hoca; "yumruk kadar papağanı on iki altına satıyorlar."</h3> <h3>- "Onun marifeti var, insan gibi topicsşur. Ya seninki ne yapar ?" diye sormuşlar.</h3> <h3>- "O düşünmeden topicsşur" demiş Hoca ; "Bu da insanlar gibi düşünür."</h3> <h3>Bindiği dalı kesmesi(Enes)</h3> <h3>Nasreddin Hoca, köy meydanındaki koca çinar ağacının üzerine çıkmış, elindeki balta ile bindiği dalı kesmeye başlamış.</h3> <h3>Görenler :
 -"Aman Hocam, bindiğin dalı kesiyorsun, düşeceksin!" diye bağırmağa başlamışlar.</h3> <h3>Hoca kesmeye devam ederek seslenmiş:
 -"Bu dalı kesenin yere düşeceğini hepimiz akıl ettiniz de, ben size yıllardır ahiretin dalı olan dünyanızı keserseniz cehenneme düşersiniz diyorum, neden hâlâ akıl edemiyorsunuz!!!..."</h3> <h3><span

class="marker">Oğlumun babası ölđül;
de(Ebrar)</h3> <h3>Bir gün Nasreddin Hoca'yı siyah
elbiseleriyle görenler:</h3> <h3>- "Ne oldu Hoca efendi" demişler,
"bu gün karalar giymişsin?"</h3> <h3>- "Oğlumun babası
ölđül; de ..." demiş Hoca, "O'nun yasını tutuyorum."</h3>
<h3>Su dediğin böyle olur(Elif
A.)</h3> <h3>Nasreddin Hoca bir yaz günül; yolculuk ederken,
ölđle vaktine doğru bir hayli susar. İlerde bir göl görür. şöyle
kana kana su içme yi düşünerek gölün kenarına gelir, avucunu
doldurur, hızla bir kaç yudum</h3> <h3>yutar; amma midesi bulanır,
tükürmeye çalışır. İlk defa karşılaştığı bir su olan
Acıgöl'ün sodyum sülfatlı suyu midesini berbat etmiştir.</h3>
<h3>Hoca civarda aranırken küçük bir su kaynağına rastlar. Suyun tatlı su
olduğunu anlayınca, önce ağzını iyice çalkalar, sonra da kana kana su
içer, Eşeğini de sular.</h3> <h3>şakır şakır dalgalanan Acıgöl'e
şöyle bir bakar, su içtiği kaynaktan avucunu doldurarak gölün
kenarına gelir;</h3> <h3>- "Cimri zenginin zekâtsiz malı gibi şişinip durma!... Su
dediğin böyle olur" diyerek avucundaki suyu şak diye gölün
yüzüne savurur.</h3> <h3>Ölđüt : Yerinde ve zamanında yapılmış
ikramın küçülđü, büyülđü olmaz. Allah'n
rızasını kazanmak için fırsatları iyi değerlendirelim.</h3> <h3><span
class="marker">Birinin anası ağlayacak(Elif Ç.)</h3>
<h3>Hoca'nın oğullarından biri yakın köylerin birinde
çölme kçilik yapıyormuş. Bir gün Hoca yanına gidince :
 -
" Baba, bütün paramı şu çölme kçilere yatırdım" demiş.
" Hava güneşli olurda zamanında hepsi kurursa zengin olacağım. Ama yağışlı
olursa anam ağlayacak!"</h3> <h3>Hoca oradan ayrılıp başka bir köyde oturan
büyük oğluna uğramış.
 Oğlu :
 - " Baba, varım yoğum şu
tarlada, zamanında rahmet yağarsa zengin oldum gitti. Kuraklık olursa anam
ağlayacak" demiş.</h3> <h3>Hoca eve canı sıkkın dönme řü.
 Karısı
:
 - "Hayrola efendi, yüzün neden asık" demiş.
 -
"Benimki bir şey değil" demiş Hoca; "Asıl Sen kendi halini düşün.
Yağmur yağsa da yağmasa da bizim oğlanlardan birinin anası ağlayacak".</h3>

Hamam bahşisi (Eray)

Hoca bir günün hamama gider. Hamamcılar onunla ilgilenmez, eski bir peştamal, yırtık bir havlu verirler. Hoca sesini ıkkarmaz. Hamamdan ıkkarken uzatılan aynaya yıklıce bir bahşiş bırakır.

Bir hafta sonra aynı hamama geldiğinde, bu kez bilye ikramlar getirir, fakat ıkkarken aksine pek az bir bahşiş bırakır.

“Efendi” der hamamcılar, “gösterdiğimiz o kadar ilgiye, saygıya karşı bu kadarcık mı bahşiş verilir?”

“Bugün verdiğim, geçen haftanın bahşisiydi” der Hoca, “geçen hafta verdiğim de bugünkü hizmetinizin karşılığıydı. Bilye destek !”

Mevsimlerden yakınanlara (Hakan)

Bir toplulukta soğuklardan yakınanlar olmuş. İllerinden biri: - “Şu insanoğlu haline şikretmesini hiç bilmez; kışın soğuktan, yazın sıcaktan yakınır.” demiş.

Konuşmaya kulak misafiri olan Hoca : - “Oyle deme bre cahil, bak bahara kimsenin bir şey dediği var mı?” demiş.

Oğult: Olayları bir bütin olarak değerlendirebilmek olgunluk belirtisidir. Dünyanı insanlar içinde sonsuz güzelliklerde ve sonsuz bir ilhi sanatla yaratan ve her an varlıkta tutan Rabbimize teşekkür etmeyi,

şikretmeyi unutmayalım.

Acemi bilyeli(Sagdiana)

Hoca bir günün, yol kenarındaki hayrat ağaçlarından birine ıkkmış, incir yemeye başlamış. Yanından geçen bir yolcu seslenmiş: - “Hey ! Sen kimsin ? Ne yapıyorsun orada ?”

“Ben bilyeli” demiş Hoca.

Adam : - “Oyleyse oğult bakalım” deyince, Hoca karga gibi acayip sesler ıkkarmış.

“Bu ne bilim” bilyeli sesi yahu, demiş adam. “Bilyeli hiç bilmez, oyle mi öter.”

“Ne yapalım” demiş Hoca, “acemi bilyeli bu kadar öter!”

Saz ıkkılması(Mecit)

Hoca’ya sormuşlar : - “Saz ıkkılmayı bilir misin?”

“Bilirim” demiş. “Buyur, al bakalım” diyerek eline bir saz tutuşturmuşlar. Hoca mızrabı almış, perdeler basmadan tellere vurmağa, tuhaf sesler ıkkarmağa başlamış.

“Saz bilyeli mi

çalınır a Hoca?" demişler, "parmaklar perdeler üzerinde gezdirilir, mızrap tellere
 vuruldukça da sazdan makamlara göre ses çıkar."</h3> <h3>- " Perdeleri bulamayanlar öyle çalar" demiş Hoca; " Ben sazı elime alır almaz perdeyi buldum! Ne diye boşuna gezineyim."</h3> <h3>Akıl sır ermiyor(Meryem)</h3> <h3>Hoca'nın iki yüz akçe parası kaybolmuş. Bulunması için dua etmeye başlamış. O sırada Akşehir'in zenginlerinden birinin bindiği gemi yolda fırtınaya tutulmuş. "Eğer sağ salim memleketime varırsam Hoca'ya iki yüz akçe vereceğim" diye adakta bulunmuş.</h3> <h3>Adam kurtulup gelmiş, Hoca'yı bulup parayı vermiş.</h3> <h3>Hoca bir süre düşündükten sonra:
 - "Allah'ım bu ne dolambaçlı yol! Bu parayı ben nerede yitirdim, Sen bana nerede buldurdun ! ... İşine gerçekten de akıl sır ermiyor" demiş. </h3> <h3>Mesele çatallaştı(Resul)</h3> <h3>Kasabalılar, Nasreddin Hoca'ya Kadı'dan yakınmışlar : "Kadı efendi çok menfaatçi bir adam. Aynı suça bazen beraat, bazen de çok ağır ceza veriyor. Hak hukuk tanımıyor, nereden menfaati varsa o taraftan oluyor. Münafık bir adamdır. Bundan nasıl kurtuluruz" demişler.</h3> <h3>Hoca durumu müiki amirlere bildirmişse de, onları pek inandıramamış. "Nasıl ispat edersin"? demişler.</h3> <h3>Hoca'mız, Kadı efendinin tanımadığı bir müfettişin kendisine gönderilmesini ve beraberce Kadı'yı ziyaret etmelerinin yeterli olacağını müiki amire, (vali'ye) anlatmış. Kabul etmişler.</h3> <h3>Kararlaştırılan günde müfettiş bey kasabaya, Nasreddin Hoca'nın topicsğu olarak gelmiş. Kimliğini gizli tutarak, kasaba eşrafından beş altı kişiyle beraber kadı efendiyi ziyarete gitmişler.</h3> <h3>Hoş beşten sonra, Hoca , Kadı efendiye :
 -"Efendi" demiş. "Kırda sığırlar yayılırken bir alaca inek, -sanırım sizinki- bizim ineği karnından boynuzlayıp öldürmüş. Buna ne gerekir ?"</h3> <h3>- "Bunda sahibinin ne kabahati var ?" demiş Kadı, "hayvandan kan davası edilmez."</h3> <h3>Hoca sözünü değiştirmiş:
 - "Yok yok yanlış söyledim, bizim inek sizinkini öldürmüş !"</h3> <h3>Bunu duyan kadı efendi hızla yerinden kalkıp, raftaki Kanun kitabına uzanırken;
 - "Haa mesele şimdi çatallaştı, bakalım kara kaplı kitap ne diyor?" demiş.

getirebilmiş olsaydım, şu koca kazanla pişirip , bunlarla da sizlere ikram edebilecektim"

! ...</h3> <h3>O zamanda ben bulunmadım

(Anvarbek)</h3> <h3> Nasreddin Hoca, « işlerinin

çokluğu, dünya telâşeleri, hastalık, sağlık vs gibi » çeşitli

bahanelerle ibadetten birçok zaman kaytaran birileri ile sohbet ediyormuş. Mazeretleri

de bir sürü imiş. Bir ara söz yemekten, içmekten

açılmış.</h3> <h3>- "Bugünlerde canım bir helva yemek istiyor ki!... Bir

türlü pişirip de yiyemedik" demiş, Nasreddin Hoca.</h3> <h3>- "O

kadar zor bir şey mi helva pişirmek, a Hoca" demişler.</h3> <h3>- "Ne

yapalım" demiş Hoca. "Şeker ve un bulundu, tere yağı bulunmadı. Tere yağ ve

şeker bulundu, un bulunmadı. Un ve tere yağ bulundu şeker bulunmadı."</h3> <h3>-

"Hiç bir araya getiremedin mi bunları?" demişler.</h3> <h3>-

"Hepsinin bir araya geldiği de oldu," demiş Hoca. "Amma o zaman da ben

bulunmadım." </h3> <h3>İkinizin arasında

gidiyorum(Egemen)</h3> <h3> Nasreddin Hoca bir Kadı ile Bir

tüccara yoldaş olmuş. Ortada Hoca, sağında Kadı efendi, solunda Tüccar efendi,

hem topicssuyorlar hem de yürüyorlarmış. Hoca efendi yeri geldikçe yol

arkadaşlarının yaşamları ve ibadetlerindeki gevşeklikleri topicssunda söz

dokundurmuş.</h3> <h3>Makamına güvenip , kendini çok büyük

bir adam sanan Kadı efendi , Hoca'ya:
 - "Sana da lâf yetişmez

ki" demiş, "İstersen öyle kurnaz kesilirsin ki , en yaman muzırları bile geride

bırakırsın. İstersen yaban öküzünden daha şaşkın

görünürsün."</h3> <h3>- "Yok canım, abartıyorsun, bak

ben haddimi nasıl biliyor, muzırla yaban öküzünün arasında

gidiyorum." demiş.</h3> <h3>Ördek

çorbası(Taner)</h3> <h3>Nasreddin Hoca erkenden yola

koyulmuş. Akşam hava kararmadan gideceği köye varmak için acele ediyormuş.

Öğle vaktine yaklaşırken, bir pınarın başında durup, hem namazını kılmak hem de kuru

peksimetten ibaret olan aزیğını yemek istemiş.
 Pınara yaklaşırken, yaban

ördeklerinin suda oynastıklarını görünce, "Şunlardan bir tanesini

yakalayıp kızartıp yesem diye düşünmüş." Sessizce ördeklere

yaklaşmaya çalışırken, ördekler Hoca'yı fark edip uçmuş,

kaçmışlar.
 Hoca pınarın başına oturmuş, çantasından peksimetini

köylü arkadaşı ile beraber, kasabaya pazara gitmek üzere yola koyulmuşlar. Tabii o zamanın vasıtası, herkesin eşği.

Yolda giderken topics yine nefsin istekleri ne gelmiş. Bir kısım köylüler :
 - "Ben nefsim zulmetmem. Nefsim hoş gelen şeyleri yaparım. Benim zevkimdir, hakkımdır" gibi savunmaları biraz da Nasreddin Hocayı kızdırmak için yapıyorlarmış.

Hoca, eşeklerinin yoldan daha evvel geçmiş hayvanların pisliklerini koklamak için durduklarını değerlendirmiş. Kokladığı pislikleri, hayvanının yem torbasına doldurmağa başlamış.

Birkaç saat sonra bir çeşme başında mola vermişler. Azıklarını çıkarıp yerlerken, eşeklerinin başına da yem torbalarını takmışlar. Nasreddin Hoca'nın eşği yem torbası boynuna takılınca kısa bir süre güzelce koklayıp, sonra huysuzlanmağa ve kafasını hızla sallayıp torbadan kurtulmağa uğraşınca :

 - "Ne huysuzlanıp, torbadan kurtulmağa çalışıyorsun?" demiş Hoca, "Sen beğendin, ben doldurdum."

Gürenler: "Hocam bu çok yanlış. O hayvan bunu ne anlayacak." dediklerinde, Nasreddin Hoca taşı gediğine koymuş :

 - "İnsanlar bir de kendilerine baksınlar!.. Bu dünyadan ahirete hazırladıkları çıkınlarındakiler kendilerine orada ikram edilince ne yapacaklar?"

Kazan doğurdu - kazan öldü.

Kasabada tefeci bir adam varmış. Baş sıkışan birine para verirse getirdiği güne güre faizini hesaplayıp almış.
 Günün birinde bir komşusu bu tefeciden büyük kazanını emanet istemiş. Almış. İşini gürmüş. İade ederken de içine bir küçük kazan koymuş. Sahibi emin olmak için sormuş.
 - "Bu tencere ne?"
 Komşusu: "Senin kazan doğurdu" deyince hemen sahiplenip tencereyi almış.
 Birkaç zaman sonra komşusu yine büyük kazanı emanet istemiş ve almış. Kazanın sahibi aradan on - on beş gün geçtiği halde kazanının geri gelmediğini gürünce, kazanını istemiş.
 - "Kazan öldü" diye bir cevap almış. Hiddetlenmiş. Mahkemeye kadiya başvurmuş.
 O sıralarda N. Hoca , Kadı'nın kürevi yapmakta
 imiş. Davalı ve Davacıyı dinledikten sonra :
 - "Senin kazan, doğuran kazan olduğuna güre ölmesi de gerekir," diye hükmetmiş.
 Adam hiddetle:
 - "Hiç kazan öldür mü kadı efendi ?" deyince:
 Kadı N.Hocamız cevabı yapıştırmış;
 - " Doğurduğuna inanıyorsun da, öldüğüne neden inanamıyorsun ? ..."

Döve döve helva
yediyorlar

 Konya ¸arşısındaki helvacı dükkânlarının vitrinlerine iştahla bakan gariban adamın biri, bir dükkân sahibinden biraz helva sadaka olarak vermesini istemiş. Dükkâncı vermemiş. Garibanın canı da ¸ok helva ¸ekmiş. Dayanamayıp, dayak yemeyi de göze alarak başka bir helvacı dükkânına girmiş. Bir lenger helvayı önüne ¸ekmiş ve hızla atıştırmaya başlamış.

Helvacı adamın üstüne yürümüş;

“Bre adam, sorup istemeden, parasını ödemedemden böyle helva yenir mi?” demişse de adamın aldırmaıyıp atıştırmayı sürdürdüğünü gören helvacı, adama sille tokat girişmiş.

Dükkânda tesadüfen bulunan Nasreddin Hoca müsterilere doğru dönüp;

“Şu Konyalı helvacılar ne iyi adamlar; parası olmayan garibana bile döve döve helva yediyorlar.” demiş.

Yalan olduktan
sonra

 Köylünün birisi, diğ&er bir köylüden “10 kile buğday alacağı olduğunu” iddia ediyormuş. Aslında böyle bir alacağı yokmuş ama adam bir yalancı şahit bulup, mahkemeyi aldatıp, on kile buğdayı almayı planlıyormuş. Yalancı şahit ararken Nasreddin Hoca “ben şahitlik yaparım” deyince adam pek sevinmiş. Öyle ya Hoca şahit olunca, Kadı efendi kolaylıkla karar verebilir.

 Mahkemede Kadı efendi Hoca’ya sormuş :

“Bu adamın şu adamdan on kile buğday alacağı varmış. Ne diyorsun ?”

Nasreddin Hoca ;

“Evet Kadı efendi. Bu adamın bu adamdan on kile arpa alacağı vardır” deyince adam atılmış;

“On kile buğday diyecekti, dili sür¸tü herhalde” demiş.

“Yalan olduktan sonra ha buğday, ha arpa . Ne fark eder?” demiş Hoca.

Ke¸iyi i¸eri al

Biri , Hocaya evinin darlığından, evindeki sıkıntıdan bahsederek ¸are söylemesini ister.

Hoca adamı sükûnetle dinler :

“ Şimdi evine git. Ke¸iyi i¸eriye al” der.

Adam , ertesi gün yine Hoca’ya gelir.

“Aman hocam ke¸iyi i¸eriye alınca sıkıntım azalacağına daha da arttı” der.

Hoca Adamı gene sükûnetle dinler ;

“ Şimdi evine git, tavukları da i¸eriye al” der.

<h3>Adam, ertesi gün yine Hoca'ya gelir.
 - "Aman Hocam sıkıntım daha da arttı" der.</h3> <h3>Hoca gayet soğukkanlı olarak:
 - "Git ineğini de içeriye al" der.</h3> <h3>Adam ertesi gün yine Hoca'ya gelir.
 - "Aman Hocam, sıkıntıdan patlayacağım" der.</h3> <h3>Hoca istifini bozmadan :
 - "Bu akşam keçiyi evden çıkar" der.</h3> <h3>Ertesi gün Hocaya tekrar gelir, biraz rahatladıklarını anlatır.
 Hoca:
 - " Bu gece tavukları da evden çıkar" der.</h3> <h3>Adam ertesi gün daha da rahatlamış olarak tekrar gelir.
 Hoca :
 - "Şimdi evine git, ineği de evden çıkar ve evini bir güzel temizle" der.</h3> <h3>Adam denileni yapar ve çok rahatlamış bir şekilde, ertesi gün yine Hocayı ziyarete gelir.
 Artık evi kendisine çok bol gelmektedir. Hocaya teşekkürlerini sunar.</h3> <h3> Enini boyuna uyduracaktı </h3> <h3>Akşehir'e gelen bir İranlı, sürekli palavra atarmış. Bir gün:
 - "Bizim Isfahan'da Şahın iki yüz odalı, beş bin arşın boyunda sarayları var." diye söze başlamış, attıkça atmış.</h3> <h3>Dinleyenlerden biri de karşılık vermek istemiş.
 - "Bizim başkentimiz Bursa'da daha da büyük saraylar var. Bir de kaplıca yapıldı ki, boyu beş bin arşın..."
 Tam o sırada başka bir İranlı içeri girip ;
 - "Bursa'dan gelirem..." diye söze başlayınca :
 - "Eni de elli arşın" deyivermiş.</h3> <h3>- "Nasıl olur" diye karşı çıkmış İranlı, "eni boyuna uymadı."</h3> <h3>Konuşmaları dinlemekte olan Nasreddin Hoca :
 - "Şu adam Bursa'dan gelmiş olmasaydı, bu adam kaplıcanın enini boyuna bir güzel uyduracaktı" demiş.</h3> <h3>Bu ayağını kaldıracaksın</h3> <h3>Nasreddin Hoca öğlen namazının sünnetini kılarken, önündeki cemaatten birinin paçasında abdeste (dolayısıyla namaza) engel bir necaset görüyor.</h3> <h3>Farzı kaldırmak için mihraba doğru giderken, adama;
 - "Bu ayağını havaya kaldır. Tek bacağının üstünde namaz kılacaksın" diyor.</h3> <h3>Adam şaşkınlıkla :
 - "Neden? hocam" deyince :</h3> <h3>Hoca , adama paçasındaki necaseti göstererek :
 - "Bak bu ayağının abdesti yok" diyor.</h3> <h3>Sahuru da yemezseniz</h3> <h3> Nasreddin Hoca'nın, ailece oruç tutmayan bir komşusu varmış. Ama adam hep sahur yemeği hazırlattırır,

/> boğazından yakalayacağım."

Hanım uyan

 Nasreddin Hoca, < komşu kadınların kendisini evlendirdiğini, karısının da hiç ses çıkarmadığını; rüyasında gürürken uyanıvermiş. Yanında uyumakta olan karısını dürtüp uyandırmış :
 - "Amma aldırışsız kadınsın yahu!" demiş, "kalk, komşu kadınlar beni evlendirip üstüne ortak getirecekler, sen halâ susuyorsun."

Sen de haklısın

Kadılık yaptığı sırada Nasreddin Hoca'ya bir adam gelip başından geçen bir olayı anlatmış. Giderken sormuş :
 - "Haklı değil miyim Hocam ?"

- "Haklısın," demiş Hoca.</h3>

Biraz sonra başka biri gelmiş, aynı olayı kendi yorumuna göre anlatmış. Sonra sormuş:
 - "Haklı değil miyim Hocam ?"

Ona da :
 - "Haklısın," demiş Hoca.</h3>

Adam gittikten sonra karısı içerden seslenmiş :
 - "Efendi ikisine de haklısın dedin, birisi haksız olmalı değil mi ?" dediğinde;

- "Sen de haklısın Hanım" demiş Hoca.</h3>

Ver cüppesini, al semerini

 Nasreddin Hoca'nın köyünden bir adam, eşëyle bahçesine doğru giderken çalılıkların önünde durmuş. Eşëini de bir ağaca bağlamış. Abasını çıkarıp eşëin semerinin üzerine koymuş. Abdest bozmak için kuytu bir yere gitmiş. O sırada birisi abayı alıp kaçmış.
 Adam geri döndüğünde abasının yerinde yeller estiğini görünce, eline bir sopa alıp, eşëini hem acımasızca dövüyor, hem de kötükötü söyleniyormuş.
 O sırada bahçesine gitmekte olan Nasreddin Hoca olayı görüş, Adama;
 - "Dur bakalım" demiş, "Ben şimdi ona gösteririm."
 Hemen eşëin semerini indirip yere koymuş. Yularını çözüp boynuna sarmış. Eşëe kuvvetli bir sopa yapıstırarak;
 - "Sana semer memer yok, getir sahibinin abasını, al semerini." Demiş.</h3>

Kimin içinin yandığı belli

 Nasreddin Hoca'yı çok cimri komşularından birisi yemeğe çağırmiş. Sofraya oturmuşlar. İki kişilik servis için ortaya dört adet zeytin, iki haşlanmış yumurta, bir tutam tuz, iki dilim ekmekle su getirmişler. Yemeğin üstüne bir kaşık bal ikram etmeyi düşünen ev sahibi her nasılsa bal çanağını sofranın altına koymuş.</h3>

Bunu gören

